

[Margrete Auken]

ledige lejligheder ude på Rømodæmningen, som man så som husvild kunne flytte hen i midlertidigt, mens der var bygningsarbejde på ens eget boligareal. Sådan hænger dette ikke sammen. Det vil jeg godt lige gøre opmærksom på.

Jeg vil stadig væk godt høre om vandstande og reservoirer i forbindelse med den sidste storm, og også hvordan pumperne har været brugt. Og jeg vil gerne høre om Lille Vade var i brug.

Dohrmann (FP):

Den 27. maj 1977 vedtog et enstemmigt folketing, 153 tilstedeværende medlemmer af folketinget, en lov om et fremskudt dige for Tøndermarsken. Dengang var alle enige om, at den stadige trussel om oversvømmelse af store områder, herunder Tønder by, skulle imødegås. Den bedste måde, man kunne gøre det på, det var alle ligeledes enige om, var ved at etablere et fremskudt dige i modsætning til Ribediget, hvor man nøjedes med at forstærke det gamle dige. Baggrunden for, at det skulle være et fremskudt dige nede i Tøndermarsken, var indvandsproblemet. Det var der heller ingen der satte spørgsmålstegn ved.

De, der har sat sig lidt ind i forholdene dernede – og dér gør jeg en undtagelse, specielt for fru Margrete Auken – vil vide, at når det er stormvejr, lukker man slusen, fordi vandstanden er for høj. Når slusen er lukket, fylder Vidåens vand reservoiret bagved. Det siger sig selv, at i løbet af nogle dage, når der er strømmet meget indvandsvand til, opstår der et problem på den anden side af diget. Her er det altså, at man med stor forundring og bestyrtelse må konstatere, at det, som alle var enige om dengang, nemlig at holde vandet ude, er der gud hjælpe mig nogle der nu foreslår at det skal vi til at pumpe ind igen.

Så spørger jeg mig selv: hvad bevæger folk – en forhenværende miljøminister, o.k. det kan måske tilgives, for en miljøminister har ikke store forudsætninger for at bedømme kystsikringen – men hvad får en forhenværende trafikminister, hr. J. K. Hansen, som har været ansvarlig minister for kystsikring, til at gå med til at stå som medforlagsstiller til et forslag om at ødelægge den sikkerhed, som beboerne dernede i området har

opnået? Det forstår jeg ikke. Hvad bevæger en mand som hr. J. K. Hansen til at gå stik imod stort set alle i området, socialdemokrater som ikke-socialdemokrater, mod Højer-Tønder byråd, mod et enigt Sønderjyllands amtsråd, som siger, at dette projekt er sindsygt?

Altså mit svar skal være, at hele denne diskussion, man fører om fugle og lignende hensyn til natur, er det rene vrøvl. Det er et stort flipnummer med dobbelt f. Det, der er tale om, er, at man i Sverige og Vesttyskland har nogle grønne bevægelser, som har haft en vis vælgermæssig succes. Det kigger partierne herhjemme misundeligt på. Alle vil overgå hinanden med at påstå, at de er grønne bevægelser. En gammel pind er de. De har ikke større interesse for fuglebestanden, end alle vi andre har.

Nej det, det drejer sig om her, er, når fru Margrete Auken gør sig til stor talsmand for disse fugle dér, så kommer socialdemokraterne, for vi ved alle sammen, at de fleste socialdemokrater er meget sure over, at SF har haft en vælgermæssig fremgang ved det sidste valg, og springer uden at tænke på konsekvenserne i med begge ben.

Jeg havde den tvivlsomme fornøjelse forleden lørdag aften at høre hr. Erik Holst sige i Radioavisen kl. 18.30, at det var sandelig ikke noget, der gik ud over sikkerheden, for der var slet ikke tale om den sø dér. Ja men hvad er det for en sø, man så vil lave denne brakvandssø i? Det var vrøvl. Enhver ved jo, at det er et bestemt område, man påregner at kunne opbevare dette vand i, og hvis det, hr. Erik Holst sagde i Radioavisen sidste lørdag aften, er begrundelsen, så er alting ude.

Den socialdemokratiske ordfører sagde, at betingelsen for, at socialdemokratiet kunne gå med, var, at sikkerheden ikke bliver forringet. Hvis det er hr. Erik Holsts bemærkninger, et flertal i den socialdemokratiske gruppe har lagt til grund for at være med som forslagsstiller til dette lovforslag, vil jeg nok sige, at man er langt ude.

Jeg tror ikke en pind på, at miljøudvalget og miljøministeriet har nogen som helst ekspertise i denne sag. Der vil på min foranledning blive rejst en lang række spørgsmål i udvalget om offentlige arbejder, således at de fagfolk, som i sin tid rådgav os vedrørende etableringen af et dige dernede, bliver hørt.